

De tusen åren och syndens slut

Studium nr 27

Suzanne Gundler 2018

Sjundedagsadventisterna tror att:

Mellan den första och andra uppståndelsen regerar Jesus och hans heliga i himlen under tusen år. Under den tiden kommer de orättfärdiga döda att dömas. Jorden är då öde och tom, utan levande människor. Endast Satan och hans änglar finns där. När de tusen åren gått kommer Jesus och de rättfärdiga ner till jorden med den heliga staden. Då kommer de orättfärdiga som dött att uppstå och tillsammans med Satan och hans änglar omringa den heliga staden. Men eld från Gud utplånar dem och renar jorden. På så sätt kommer universum att befrias från synd och syndare för alltid.

Källa:

- Jer 4:23-26
- Hes 28:18,19
- Mal 4:1
- 1Kor 6:2,3
- Upp 20; 21:1-5

I början av de tusen åren

De tusen år som beskrivs i Upp 20 inleds med:

○ Jesu andra ankomst

Uppenbarelseboken kap 19 beskriver Jesu återkomst som segrare, och hur två av hans huvudfiender dödas, vilddjuret och den falska profeten/det lammlika vilddjuret (Upp 16:13; 19:19,20; 13:11-14).

Omedelbart efter kommer kap 20 som beskriver vad som händer med den tredje fienden, draken/Satan som styrt de andra två.

○ Den första uppståndelsen

När Jesus kommer tillbaka väcks de rättfärdiga som uppstår till evigt liv (Upp 20:4-6).

Läran om en odödlig själ och läran om uppståndelse är oförenliga. Om själen är odödlig kan den inte uppstå och behöver inte uppstå. Se trospunkt 26.

○ De rättfärdiga till himlen

När de rättfärdiga uppstått tas de till himlen tillsammans med de rättfärdiga som fortfarande lever när Jesus kommer (1Tess 4:13-18; Joh 14:2,3).

○ Jesu fiender dör

I samband med att de två vilddjuren dödas dör alla jordens invånare (Upp 19:21).

○ Jorden blir öde

Eftersom de rättfärdiga tagits till himlen och de orättfärdiga dött finns ingen människa kvar på den ödelagda jorden (Jer 4:23-25).

○ Satan blir bunden

Detta illustreras i ritualerna på försoningsdagen. Först renades templet med blodet från Herrens bock. Sen skickades Asasels bock, som symboliserade Satan, med folkets synder ut i öknen.

På ett liknande sätt renar Kristus den himmelska helgedomen från alla bekända synder, genom sitt eget blod under den förundersökande domen/den himmelska försoningsdagen.

Satan renar inte helgedomen, och kan inte försona människors synder. Det har Kristus redan gjort till fullo med sitt blod. Men Gud straffar Satan för alla synder som han förlett de heliga att göra. Det krävs tusen år för Satan att sitta på den ödelagda jorden, en ödemark, resultatet av hans uppror, och att tänka över sina synder – symboliserat av Asasels bock som drevs ut i öknen.

De orättfärdiga kommer själva att få bära straffet för sina synder.

Gud fångslar Satan med omständigheternas kedja. Eftersom han är bunden till jorden där det inte längre finns några människor att påverka är han tvingad till ofrivillig sysslolöshet (Upp 20:1-3).

Ordet *avgrunden* (grekiska abussos), beskriver jordens tillstånd efter de sju plågorna som kommer omedelbart före Jesu återkomst.

Abussos ansågs vara de dödas och demonernas/de onda änglarnas tillhåll (Upp 15:5-16:21; Luk 8:31).

Under de tusen åren

Under de tusen åren sker följande:

○ Jesus är i himlen med de frälsta

När Jesus kommer tillbaka kommer han att hämta de frälsta till himlen där han berett plats för dem.

○ De heliga regerar med Kristus

Under de tusen åren kommer de heliga att få makt över folken och regera tillsammans med Kristus (Upp 2:26-28; 20:4; Dan 7:27). Men hur kan de få makt över folken när de är döda och de heliga är i himlen?

○ Domen över de onda

Johannes såg att de heliga skulle sitta till doms under de tusen åren (Upp 20:4-6). Nu ska Satan, hans änglar och de människor som inte valt Kristus, dömas (2Pet 2:4; Jud 1:6; 1Kor 6:2,3). Det är redan avgjort innan Jesus kom tillbaka till jorden vem som är frälst och vem som gått förlorad. Änglarna är sedan länge uppdelade i onda och goda, och de onda änglarna har kastats ut ur himlen. Mänskligheten är uppdelad i två grupper. De frälsta har tagits till himlen och alla andra människor är döda.

Men det är inte bara människor och änglar som ska dömas. Även Gud står anklagad. Hans fiender har påstått att han är grym, orättvis, kärlekslös och despotisk.

För att alla ska ha fullt förtroende Gud och för hans rättvisa, och förstå varför somliga är frälsta och andra inte, går man igenom alla de förlorades liv och visar vilka möjligheter de fått, vilka beslut de fattat och deras dolda synder.

De frälsta ser då att Gud är kärlek, att han gjort allt han kunnat för att rädda varje människa men att han respekterar deras fria vilja och val de gjort i livet.

○ Satan får tid att begrunda vad han gjort
Under de tusen åren kommer Satan att lida
oerhört. Hans enda sällskap är de onda änglarna.
Han ser jorden som han själv ödelagt och
kropparna av alla människor som Jesus inte tagit
till himlen och som har dött. Det krig som han
själv startat och drivit i 6000 år är förlorat för
alltid och han har bara straffet, ett straff som är i
förhållande till vad han gjort, att se fram emot.
Han är tvingad till sysslolöshet och eftertanke, att
till fullo inse de fruktansvärda, ofattbara
konsekvenserna av sitt uppror.

Efter de tusen åren

Efter de tusen åren sker följande:

- Jesus, de frälsta och den heliga staden kommer ner från himlen

Det är nu tid för Jesus att upprätta sitt eviga härlighetsrike. Det himmelska Jerusalem, huvudstaden i detta rike, kommer ner på jorden (Upp 20:9).

- De förlorade människorna uppstår

De som inte är frälsta uppstår nu ur sina gravar för att få sin dom (Joh 5:29; Upp 20:5,6).

○ Satan släpps ur sin fångenskap

När de onda människorna återuppstår blir Satan fri från sin påtvingade sysslolöshet. Han har inte bättrat sig. Han är lika hatisk och ond som innan de tusen åren och återupptar sitt krig mot Kristus och hans folk.

○ Staden angrips och belägras

Satan uppviglar de onda människorna och de försöker inta staden. De som inte tagit emot medborgarskap i det himmelska riket genom Kristi förtjänster försöker nu inta rikets huvudstad med våld. De bevisar att inte heller de har ändrat sig eller bättrat sig. De bevisar att deras dom och straff är rättvist (Upp 20:8,9). Gud är rättvis och god.

○ Domen över de onda

De onda människorna har inte valt Jesus som sin försvarsadvokat. De måste själva stå till svars för sina synder. Nu öppnas registren över deras liv, och de döms efter sina personligheter som visas i beslut och gärningar (Upp 20:12-13). Både Satan och hans änglar, och alla människor kommer då att erkänna att Gud är rättvis (Fil 2:10,11; Jes 45:23,24).

○ Satan och alla onda förgörs

Mitt under de ondas attack mot Guds Jerusalem faller eld ner från himlen och förgör dem. Satan och, när alla dött, även döden förgörs i ett eldhav (Upp 20:9-10,14-15; 2Pet 3:6,7).

Helvetet

Ordet "helvetet" (FB) eller "dödsriket" (B2000) i svenska biblar är en översättning av det hebreiska "sheol" eller det grekiska "hades".

I motsats till dagens utbredda uppfattning om helvetet som en brinnande plats för evig plåga avser bibeln med "sheol/hades" i allmänhet graven, där både onda och goda väntar på uppståndelsen i ett tillstånd av omedvetenhet.

Det ord som översatts med "helvetet" i B2000 är "Gehenna", som betyder "Hinnoms dal". Gehenna översätts inte i FB där man behåller platsens namn.

Hinnoms dal var en plats utanför Jerusalem där man brände kadaver och sopor. Kanske steg alltid rök ifrån någon pyrande eld där.

Där hade israeliterna även offrat sina barn till guden Molok (2Kron 28:3; 33:1-6; 2Kon 23:10).

Därför profeterade Jeremia att judarnas egna döda kroppar skulle kastas där (Jer 7:29-34; 19:3-8). Jesus använde Gehenna som symbol för syndarens slutliga straff då både kropp och själ förgörs i eld, efter döden (Matt 5:22; 10:28; 18:9; Luk 12:3).

De ondas öde

Enligt bibeln är det bara de rättfärdiga som får evigt liv. Syndens lön är döden, inte evigt liv i helvetet (Rom 6:23).

Bibeln lär att de gudlösa förgås och försvinner (Ps 68:2; 37:20). De kommer att brännas upp och förgöras, inte leva för evigt (Mal 4:1; Matt 13:30,40; 2Pet 3:10; Ps 104:35; 145:20; 2Tess 1:9)

Evigt straff

Det grekiska ordet "aionios", som översätts med det svenska "evig", är ett relativt begrepp. Tidslängden bestäms av det objekt som det beskriver. När det används om Gud, som inte kan dö, betyder det verkligen att han är odödlig. Men när det används om dödliga människor eller förgängliga ting, betyder det så länge som de existerar. Kanske speglar ordet "alltid" intentionen bättre – för all tid som det som är förgängligt har kvar.

Sodom och Gomorra fick sitt straff i evig eld (Jud 1:7), elden kunde inte släckas av någon men när elden förtärt städerna slocknade den av sig själv.

Edoms rike förgjordes, men elden och röken har upphört när allt blev förbränt. På samma sätt kommer röken från de ogudaktiga att upphöra när elden slocknar (Jes 34:9,10; Upp 14:11;19:3; 20:10).

Det är också viktigt att förstå skillnaden mellan evigt straff och evigt straffande. Konsekvenserna av straffet är eviga eftersom man går miste om det eviga livet och aldrig mer kommer att uppstå. Men själva straffandet pågår bara en begränsad period, tills personen dött och det som brunnit blivit till aska. Det gäller alla som inte är odödliga, även Satan och hans änglar (Matt 25:41,46;2Pet 2:6; Hes 28:1-19).

Grader av straffande

Under straffandet kommer olika personer att lida i förhållande till sin synd. Den som trots goda förutsättningar, kunskap och insikt om det goda, har gjort uppsåtligt uppror mot Gud och utsatt andra för mycket ont kommer att lida mer än den som inte förstått eller av bristande engagemang låtit bli att ta ställning för Gud och att helt överlåta sig till honom (Luk 12:47-48).

Jorden renas

Jorden kommer slutligen att renas från allt ont och alla spår av synd (2Pet 3:10).

I askan efter den förtärande elden kommer Gud att skapa en ny jord där ingen synd, ingen sorg och ingen plåga mer finns. Han återskapar jorden lika perfekt som den var efter den ursprungliga skapelsen (Upp 21:1,4; 22:3).

Studera mera

- Hur tror du att människors uppfattning om Gud påverkas av läran om ett evigt brinnande helvete?
- Om själen vore odödlig, varför skulle bibeln tala om uppståndelse. Vore det överhuvudtaget möjligt?
- Försök föreställa dig Jesu återkomst, med alla sina änglar på himmelens skyar. Blir inte det en oändligt mer underbar upplevelse för hela universum, än om enstaka människor tas till himlen en och en i skymundan direkt när de dör?

Ytterligare bibelställen om de tusen åren och syndens slut:

- Hes 38:2, 14-16
- Jes 66:22-24
- Mal 3:16-4:3

